

Zaaknummer 14.182

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 20 oktober 2014 uitspraak gedaan inzake het beroep van

....., wonende te, verder: appelland,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de decaan van de Faculteit Geneeskunde**, vertegenwoordigd door de examencommissie Geneeskunde, hierna: verweerder, waarbij aan appelland een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft bij schrijven van 15 september 2014 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 21 augustus 2014, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Geneeskunde aan een Nederlandse faculteit. Op 7 oktober 2014 ontving college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 20 oktober 2014. Appelland is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, leden examencommissie.

II. Motivering

1. Appelland is in het studiejaar 2012-2013 begonnen met de bacheloropleiding Geneeskunde. Aan het eind van zijn eerste studiejaar had appelland 18 studiepunten, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Na het tekenen van een contract voor verplichte studiebegeleiding kreeg appelland toestemming de nog openstaande onderdelen van het eerste bachelorjaar te behalen in het studiejaar 2013-2014. Appelland heeft in het studiejaar 2013-2014 alle verplichte studiebegeleiding gevolgd. Aan het eind van het collegejaar 2013-2014 had appelland 57 studiepunten. Hiermee voldeed hij niet aan de bsa norm die bepaalt dat alle onderdelen van het eerste bachelorjaar moeten zijn behaald na het tweede jaar van inschrijving. Appelland mist het vak 1KR. Appelland heeft dit vak driemaal afgelegd maar telkens met een onvoldoende resultaat.

Aan appelland werd een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Hiertegen komt hij in beroep.

Appelland voert aan dat hij in zijn eerste studiejaar te kampen heeft gehad met relatieproblemen, waardoor hij zich niet kon focussen op zijn studie, zijn gedachten dwaalden voortdurend af. In zijn eerste jaar kon appelland naar zijn zeggen niet goed functioneren. Na lang aandringen van zijn ouders heeft appelland hulp gezocht voor zijn problemen.

Het college informeert naar persoonlijke omstandigheden van appelland in zijn tweede studiejaar. Appelland antwoordt dat er in het tweede jaar geen persoonlijke omstandigheden speelden, behoudens zijn dyslexie. Appelland merkt op dat de reactie van verweerder op zijn dyslexie-verklaring, die hij in februari 2013 bij verweerder heeft ingediend, niet adequaat was. Appelland was naar zijn zeggen niet gebaat met

verlenging van de tentamentijd en de mogelijkheid om het tentamen in groter letterformaat te krijgen. Zijn dyslexie betreft met name begrijpend lezen in een vreemde taal. Op de middelbare school had appellant naar zijn zeggen weliswaar moeite met Engels lezen, maar het lukte in die periode steeds net wel om vakken te halen. Appellant wist niet dat hij hiervan zo'n extra moeite zou ondervinden bij zijn geneeskunde opleiding. Appellant betoogt dat hij pas tijdens de hoorzitting bij verweerder vernam over de mogelijkheid van het volgen van Engelse cursussen voor zijn dyslexie. Appellant had graag passende hulp willen ontvangen.

2. Verweerder wijst erop dat de persoonlijke omstandigheden die in het eerste jaar speelden niet meer aanwezig waren in het tweede jaar van inschrijving. Desgevraagd bevestigt appellant deze lezing.
De problemen die appellant zegt te hebben met de Engelse taal had appellant met de studieadviseur kunnen dan wel moeten bespreken. Naar de mening van verweerder had appellant zelf actief moeten zoeken naar passende hulp hiervoor.
Verweerder is van mening dat de beslissing om appellant een negatief bsa te verlenen, zorgvuldig en in redelijkheid is genomen. Bij deze beslissing zijn de persoonlijke omstandigheden van appellant nauwgezet afgewogen tegen zijn studievoortgang van de afgelopen twee jaar. Verweerder wijst erop dat appellant slechts één tentamen in één keer heeft behaald. Voor de overige acht thematentamens had hij 24 pogingen nodig om deze te behalen, waarbij één vak niet werd behaald, ondanks het feit dat hij driemaal tentamen heeft afgelegd in dit vak.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het tweede jaar van inschrijving alle studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant aan het einde van zijn tweede jaar van inschrijving niet heeft voldaan aan deze norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft in totaal 57 studiepunten behaald, waar hij 60 studiepunten (alle onderdelen van het eerste bachelorjaar) nodig had om aan een negatief bsa te ontkomen.

Appellant heeft ter zitting aangegeven dat in zijn tweede jaar van inschrijving geen persoonlijke omstandigheden speelden die van invloed waren op zijn studievoortgang.

Appellant heeft in februari 2013 bij verweerder een dyslexie-verklaring ingeleverd. Appellant betoogt dat hij pas tijdens de hoorzitting bij verweerder vernam over de mogelijkheid van het volgen van Engelse cursussen voor zijn dyslexie.
Het college is van oordeel dat het op de weg van appellant had gelegen actief en tijdig bij verweerder te informeren naar mogelijkheden die in zijn specifieke geval van dyslexie mogelijk soelaas zouden kunnen bieden. Dat heeft appellant niet gedaan. De gevolgen daarvan behoren naar het oordeel van het college voor rekening en risico van appellant te blijven.

Voor het overige is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de problemen waarop appellant zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa-norm.

Het college is van oordeel verweerder voldoende heeft beargumenteerd en inzichtelijk heeft gemaakt waarom appellant een negatief bindend studieadvies heeft gekregen en dat niet gesteld kan worden dat verweerder niet in redelijkheid tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.